INDIAN JOURNAL OF MALAYALAM LANGUAGE RESEARCH STUDIES (സംസ്കൃതി)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: ISSN Print

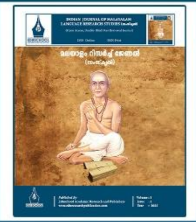

വി.കെ.ഗോവിന്ദൻ നായരുടെ കവിതകൾ

Radhakrishnan Chembra, Principal, S.N College Kundalassery, Palakkad, Kerala, India.

Article information
Received: 3rd January 2025
Received in revised form: 12th February 2025
Accepted: 5th March 2025
Available online:28th April 2025
Volume: 1
Issue: 1
DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.15302028

Abstract
This article reveals the characteristics of V.K.G's poetry. It highlights the linguistic features and literary excellence of V.K.G's poems. V.K.G, the poet from Valluvanadu, has incorporated the cultural grandeur of his land into his poetry. V.K.G is a poet who sincerely worked to nurture the Malayalam language. The poetic qualities of vrttam, vrtti, rīti, pākam, guṇam, and alaṅkāram make his poems exemplary. He never attempts to portray a false grandeur. Through his collection of free verse poems, Illāthāṉa Mēni Nattaṟikkāṟu, V.K.G established a permanent place in the literary world. His poems are distinguished free verses due to his unparalleled mastery in wordplay and pure imagination. V.K.G is also known for his humility. He uses harsh and intense words in his poetry. His writing style, which never loses its sense of humor, is uniquely original. He selects, refines, and arranges words beautifully, creating a harmonious effect. These characteristics have earned his works the Kerala Sahitya Akademi Award and the Odaykkuzhal Award. It is believed that V.K.G opened up the inner core of Malayalam poetic aesthetics. The simplicity of language can be seen throughout his poetry. He transforms the experiences of others into his own and expresses them creatively in his poems.

സാരാംശം
ഈ ലേഖനം വീ കെ ജി കവിതകളുടെ സവിശേഷതകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വി.കെ.ജി. കവിതകളുടെ ഭാഷാ സവിശേഷതകളും സാഹിത്യ മേന്മകളും എടുത്തുകാണിക്കുന്നുണ്ട്. വള്ളുവനാടൻ കവിയായ വികെജി തന്റെ ദേശത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക മഹത്വം കവിതകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മലയാളഭാഷയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിന് ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ച കവിയാണ് വി.കെ.ജി. വൃത്തം, വൃത്തി, രീതി ,പാകം, ഗുണം, അലങ്കാരം, എന്നീ കാവ്യ ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻറെ കവിതകളെ ഉത്തമോത്തമങ്ങളാക്കുന്നു. ഇല്ലാത്ത മേനി നടിക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കാറില്ല. അവിൽപൊതി എന്ന ഒററകവിതാ സമാഹാരത്തിലൂടെ വികെജി സാഹിത്യ ലോകത്ത് സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതനായി. അവികലമായ വാഗർത്ഥനൈപുണ്യം കൊണ്ടും കേവലമായകല്പനാവൈഭവം കൊണ്ടും വികെജി കവിതകൾ വിശിഷ്ട മുക്തകങ്ങളായി. വിനയാന്വിതനാണ് വികെജി .രൂക്ഷവും മൂർച്ചയേറിയതുമായ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം കവിതകളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു. നർമ്മബോധം കൈവിടാത്ത അദ്ദേഹത്തിൻറെ രചനാരീതി അനന്യ സാധാരണം തന്നെ. ഉചിതപദങ്ങൾ ചെത്തി മിനുക്കി കൂർപ്പിച്ച് ഭംഗി വരുത്തി വേണ്ടവിധം വിളക്കിച്ചേർക്കുന്ന രീതിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ഈ പ്രത്യേകതകൾ കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും ഓടക്കുഴൽ പുരസ്കാരവും നേടാൻ പ്രാപ്തമാക്കി. മലയാള കവിത കലാതത്വത്തിന്റെ ഉള്ളറ തുറന്നു കണ്ടത് വി കെ ജി യിലൂടെയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഭാഷാ ലാളിത്യം കവിതയിൽ ഉടനീളം കാണാം. പരാനുഭൂതികളെ സ്വാനുഭൂതികളാക്കി ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് കവിചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

പ്രധാന വാക്കുകൾ : ആത്മാവിഷ്കാരം, വസ്തുതാപരമായ കവിതകൾ, കാവ്യ ഗുണങ്ങൾ, ആധുനിക കവിത , സ്വന്തം പരിമിതികൾ, വിചാരത്തിന്റെ സങ്കീർണത, അമൃതമയമായി, അവിൽ പൊതി, ചിറകുവെച്ച വാക്കുകൾ, അക്ഷരശ്ലോകങ്ങളിൽ വാഗർത്ഥനൈപുണ്യം, പ്രപഞ്ച സൗന്ദര്യ ഭോക്താവായി, താത്വികവും കലാപരവുമായ അന്തസത്ത, മാനുഷിക ബന്ധങ്ങൾ, ശയ്യാ സൗഭാഗ്യം, പ്രയോഗ രസികത്വം, വിനയാന്വിതൻ, ഫലിതരസം, ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ മാധുര്യം, ഭാഷാ ലാളിത്യം, അർത്ഥഗാംഭീര്യം, കാവ്യ വ്യാപാരം.

ആമുഖം

മലയാളഭാഷയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിന് ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ച കവിയാണ് വടശ്ശേരി കിഴക്കേതിൽ ഗോവിന്ദൻ നായർ. മലയാളകവിതയുടെ ഒരു ഉജ്ജ്വലപരിവർത്തനതതിന് ശ്രമം നടത്തുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. വള്ളുവനാടൻ മണ്ണിൻറെ ഗന്ധവും അവിടുത്തെ ജനതയുടെ ഹൃദയസ്പന്ദനവും വി.കെ.ജി കവിതകളിൽ അനുവഭവേദ്യമാണ്. സാമാന്യജനതയുടെ ഹൃദയമറിഞ്ഞ കവിയാണദ്ദേഹം. ശുദ്ധഗീതി കലയിലൂടെ അതിന് ഉചിതമായ മധുരപദങ്ങളിൽ പൊതിഞ്ഞ് ആത്മനിഷ്ഠത തായ്വേരായി തെല്ലും കൃത്രിമത്വം പ്രതിപാദനത്തിൽ വരുത്താതെ ലളിതമായും പ്രസന്നമായും കാവ്യരചന സാധിച്ചതാണ് ഗോവിന്ദൻനായരുടെ ജനസമ്മതിക്ക് നിദാനം.

വി.കെ.ജി.യിലെ കവിയും മനുഷ്യനും ഒന്നുതന്നെ. അവ മാറ്റി നിർത്താനാവില്ല. ആ മനുഷ്യൻ തന്നെ കവി, ആ കവി തന്നെ മനുഷ്യനും- വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരിയുടെ ഈ വി.കെ.ജി പരാമർശം അക്ഷരംപ്രതി ശരിതന്നെ. വി.കെ.ജിയുടെ കവിതകളിൽ ആതമാവിഷ്കാരത്തിനാണ് മുൻതൂക്കമെങ്കിലും വസ്തുതാപരമായ കവിതകളും വിരളമല്ല. കവികളുടെ ലോകത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഭാവനയെ കൃത്രിമമായി ഉയർത്തുകയോ അവിടെയുള്ള കൽപനാവൈചിത്യങ്ങളെ കൃത്രിമമായി സ്വായത്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല.

വൃത്തം, വൃത്തി, രീതി, ശയ്യ, പാകം, ഗുണം, അലങ്കാരം എന്നീ കാവ്യഗുണങ്ങൾ വി.കെ.ജി കവിതകളെ ഉത്തമോത്തങ്ങളാക്കുന്നു. കാവ്യദേവതയെ തുയിലുണർത്തുന്ന ഈ നൂതന കവനസമ്പ്രദായം മലയാളകവിതക്കും മലയാളകവികൾക്കും വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു ദശാസന്ധിയെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാം പുല്ലാങ്കുഴൽ പോലെ യാലലോലം മുന്തിരിച്ചാറുപോലെ മധുരമധുരം എന്നും കോണമില്ലാത്ത വടിവൊത്തുരുണ്ടു തിളങ്ങുന്നവയും കവി പ്രതിഭയിൽ നിന്ന് അനായാസമായി നിർഗ്ഗളിച്ചവയെന്ന് തോന്നിക്കുന്നവയുമായ വി.കെ.ജി ശ്ലോകങ്ങൾ ഓരോന്നും ദീർഘവും നിശബ്ദവുമായ സാധനയുടെ പരിണതഫലങ്ങളാണെന്ന് എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ വിലയിരുത്തുന്നു.

സ്വന്തം പരിമിതികളെന്തെല്ലാമെന്ന് കൃത്യമായി അറിയുന്ന കവിയാണ് വി.കെ.ഗോവിന്ദൻനായർ. ഇല്ലാത്ത മേനി നടിക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കാറില്ല. "ആധുനിക കവിതയുടെ ചുവടു പിടിച്ചെഴുതാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല" എന്നദ്ദേഹം തുറന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യം ഏതുകാലത്തേതായാലും അതിന്റെ കലാപരമായ രസികത്വങ്ങളും ജീവിതസംബന്ധികളായ മൂല്യങ്ങളും സംവേദനം ചെയ്യാനും അവയിൽ മുഴുകാനും കഴിയണം. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കറ കളഞ്ഞ കാവ്യോപാസനയ്ക്ക് വി.കെ.ജി ക്ക് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വി.കെ.ജി കവിതകളെ പഴഞ്ചനെന്ന് വിളിച്ചാക്ഷേപിക്കുന്നവർ ഇളനീരോ മുന്തിരിച്ചാറോ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആ ചെമ്പൊൽക്കുടത്തിന്റെ വിലയറിയാത്തവരാകാനേ ഇടയുള്ളൂ.

വിചാരത്തിൻറെ സങ്കീർണ്ണത അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലും ആനന്ദത്തിലും പ്രകാശിപ്പിക്കാവുന്നത് സാഹിത്യത്തിലൂടെ മാത്രമാണ്. വികാരത്തിൽ കിളിർത്ത് അതിൽതന്നെ വളർന്ന് അതിനെത്തന്നെ വളർത്തുന്നതാണല്ലോ ശുദ്ധകല. വി.കെ.ജി.യുടെ കവിതകൾ ഈ പ്രസ്താവത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വന്തം നാടിന്റെ തനിമ കവിതയിൽ പകർത്തിക്കൊണ്ടാണ് വി.കെ.ജി അദ്ദേഹത്തിനന്റെ വീണയുടെ

തന്ത്രികൾ മീട്ടിയത്. സാധാരണക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടാത്ത കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി അപഗ്രഥിച്ച് ഒരെത്തുംപിടിയും കിട്ടാത്ത ചില മോഹനതന്ത്രികളിലേക്ക് ഈ ഗന്ധർവ്വഗായകന്റെ ലോലായതങ്ങളായ വിരലുകൾ തെരുപിടിച്ച് ചെല്ലുന്നു. അങ്ങനെ നമ്മുടെ മലയാണ്മ മറന്നുകിടന്ന വിചിത്രങ്ങളും വിശ്വവശ്യങ്ങളുമായ അനേകമനേകം ഗാനങ്ങൾ ആ കവിയുടെ തൂലികയിൽ നിന്നും ഗാനപ്രിയരും കാവ്യപ്രേമികളുമായ മലയാളികളുടെ കർണ്ണങ്ങളിൽ അത് അമൃതായി ചൊരിയുന്നു. സ്വന്തം ഗ്രാമവും അനങ്ങൽ മലയും തെരുവും പട്ടണവുമെല്ലാം കാവ്യത്തിന് അദ്ദേഹം വിഷയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

വി.കെ.ജി ജോലിയിരുന്ന കാലത്ത് എഴുതിയ കവിതകളാണ് പിന്നീട് 'അവിൽപൊതി' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. സഹജമായ വിനയത്താലും പ്രസിദ്ധി വൈമുഖ്യത്താലും വി.കെ.ജിയെ അധികമാരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഗോവിന്ദൻ നായരുടെ കവിതകളെ "ചിറകുവെച്ച വാക്കുകൾ" എന്നാണ് എൻ.വി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അക്ഷരശ്ലോകങ്ങളിൽ ചൊല്ലാനുതകിയ ശ്ലോകങ്ങൾ എഴുതിയതുകൊണ്ടാകാം അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റശ്ലോകങ്ങളുടെ കവി എന്ന് വിളിച്ചിവന്നത്. ഷ്ഷ്ടിപൂർത്തിക്കുശേഷമാണ് എൻ.വി.യെപ്പോലുള്ള സുഹൃത്തുക്കളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിന് വഴങ്ങി ഒരു കവിതാസമാഹാരം പുറത്തിറക്കുന്നത്.

അവികലമായ വാഗർത്ഥനൈപുണ്യം കൊണ്ടും കേവലമായ കല്പനാവൈഭവം കൊണ്ടും സുസൂക്ഷ്മമായ ജീവിനിരീക്ഷണം കൊണ്ടും വി.കെ.ജിയുടെ കവിതകൾ വിശിഷ്ടമുക്തകങ്ങളായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൻറെ അനായാസമായ കാവ്യവ്യാപാരവും അതിശയിപ്പിക്കുന്ന വൈവിധ്യവും വൈപുല്യവും അവയിലെ ഗുണനിലവാരവും സഹൃദയരിൽ അത്ഭുതമുളവാക്കുന്നു.

അവിൽപ്പൊതിയെന്ന കവിതാസമാഹാരം കൊണ്ട് വിഖ്യാതനായി തീർന്ന വി.കെ.ജി പരമഭക്തനായ ഒരു കവികൂടിയാണ്. ഒ ഭക്തി പ്രപഞ്ചസൗന്ദര്യഭോക്താവായും ഈശ്വരപാദങ്ങളിൽ ലീനചിത്തനായും ഏകകാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അവിൽപൊതികളുടേയും തത്തുല്യങ്ങളായ ഇതരകവിതകളുടേയും താത്ത്വികവും കലാപരവുമായ അന്ത:സത്ത പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തമാകുന്നതാണിത്.

ഗുരുവായൂർഭക്തന്റെ ആവലാതി എന്ന കവിതയിലെ ഈ ഭാഗം നോക്കുക.

"വാകചാർത്തിനു വല്ലവണ്ണവുമുണ-
ന്നെത്തുമ്പോഴേക്കമ്പലം
മാകന്ദാശുഗമനദണ്ഡമഹിളാ-
മാണിക്യമാലാഞ്ചിതം
വാകപ്പൂമ-ദ്ദുമെയ്യു മെയ്യിലുരസു-
മ്പോഴെന്റെ ഗോപീജന-
ശ്രീകമ്രസ്തനകുങ്കുമാങ്കിത, മന-
സ്സോട്ടുന്നു വല്ലേടവും."

എത്ര സൂക്ഷ്മവും ആത്മാർത്ഥവുമായ പ്രതിപാദനം. ഭാവങ്ങളുടെ വൈവിധ്യവും നിർമ്മാണത്തിന്റെ വൈചിത്ര്യവും പദപമ്പര വാർന്നുവീഴുന്നതിന്റെ യത്നരാഹിത്യവും തെളിയിക്കാൻ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഏറെ നൽകേണ്ടതില്ല.

ഇഷ്ടദേവതയുമായി കവി പുലർത്തുന്ന നിരവധി മാനുഷികബന്ധങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായമാണ് അവിൽപൊതിയിലും മറ്റും കാണുന്ന സവിശേഷത. വി.കെ.ജിയുടെ മുകതസമാഹാരമായ മുത്തുകളിലാണ് ഇതേറ്റവും കൂടുതൽ തെളിയുന്നത്. ആ മാണിക്യചെപ്പുകളോരോന്നും രചനാസൗകമാര്യവും ശയ്യാസൗഭാഗ്യവും പ്രയോഗരസികത്വത്തിന്റെ അനന്യസാദ്യശ്യവും കൊണ്ട് മനോരഞ്ജകമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണസമൃദ്ധി ഉദ്ധരിക്കാനുള്ള കൗതുകത്തെ ദീർഘഭയം നിയന്ത്രിച്ചുകളയുകയാണിവിടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസ്കൃതവൃത്തത്തിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങളിലെ കവിതകളേക്കാൾ മേന്മ അവകാശപ്പെടാവുന്നതത്രെ.

രതിയുടെ അനേകം അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ , പ്രകൃതിയുടെ വിവിധ ഭാവപകർച്ചകൾ, ജീവിതഗതിയെക്കുറിച്ച് കവി മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന വിചാരതരംഗങ്ങൾ , രസികഹൃദയങ്ങളെ പിടിച്ചുലയ്ക്കുന്ന മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിലെ വിരോധാഭാസങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം "ഉല്ലാസയാത്രയ്ക്കിറങ്ങിയ ഒരു കൊതുമ്പുവള്ളം തുഴയുന്ന ലാഘവത്തോടെ കവിതയാക്കി മാറ്റുന്ന നൈസർഗ്ഗിക വൈഭവം " അഭിനന്ദനാർഹം തന്നെ. സ്മരണകൾ, അർച്ചനാഗീതങ്ങൾ, കഥാഖ്യാനങ്ങൾ, സമകാലിക സംഭവപരാമർശങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ വിവിധ വിഷയങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താറുണ്ട്.

വിനയാന്വിതനാണ് വി.കെ.ജി എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അവിൽപ്പൊതി എന്ന സമാഹാരത്തിന്റെ പ്രകാശനയോഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ തന്നെ നോക്കു. "മുറ്റത്തെ പെയ്ത്തുവെള്ളത്തിൽ താൻ വിട്ട കടലാസുതോണികൾ പെരുംകപ്പലാണെന്ന് പറഞ്ഞ തന്നെ ഭ്രമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നാണദ്ദേഹത്തിന്റെ പരാതി. അവിൽപൊതിയുടെ രണ്ടാം പതിപ്പിറങ്ങുന്ന വേളയിലാകട്ടെ അദ്ദേഹം പറയുകയാണ് "പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ പ്രയാസമുയള്ള ഒരദ്ധ്യാപകന്റെ പരിശോധനയ്ക്ക് ഒരു പ്രബന്ധം സമർപ്പിച്ച് അടുത്തുനിന്ന് കിടിലം കൊള്ളുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിട്ടാണ് അന്ന് ഞാനെന്നെ കണ്ടത് ". അദ്ദേഹത്തിന്റെ എളിമ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇതിൽക്കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലെന്ന് കരുതുന്നു.

വി.കെ.ജിയുടെ കവിതയുടെ മൂർച്ചയേറിയ കുന്തമുന ഏറ്റാൽ പകച്ചുപോകാത്തവർ ഏറെ കാണാനിടയില്ല . അത്രയ്ക്ക് രൂക്ഷവും മൂർച്ചയേറിയതുമായ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. നാട്ടിൻപുറത്ത് വളർന്ന പെൺകുട്ടി , ഡൽഹിയിൽ ജോലിയുള്ള ഭർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്ന പോലെ സൊസൈറ്റി ലേഡി ആകുന്നില്ലെന്ന് ആക്ഷേപിച്ച് വീട്ടിൽകൊണ്ടുവന്ന് നിർത്തി തിരിച്ചുപോയി. ഇതിൽ രോക്ഷാകുലനായ വി.കെ.ജി മരുമകന് കവിതയിലയച്ച കത്ത് ഉദാഹരമായി ഉദ്ധരിക്കട്ടെ.

ചില്ലിക്കാശുമുടക്കിടേണ്ട മുതലായ് സമ്പാദ്യമുണ്ടാരേയും
ചൊല്ലിപ്പാടുപെടേണ്ടിവരില്ല മദനൻ തല്ലില്ല നാലഞ്ചുനാൾ
തള്ളാം പിന്നെ വധു ജനത്തിനഴകില്ലെന്നോർത്ത് നാടുവിടാം
കല്യാണകൃഷിയിങ്കൽ ഇത്ര വിളവുണ്ടെന്നാരറിഞ്ഞു പുരാ-
സർവ്വം നിന്നിൽ സമർപ്പിച്ചൊരു കുലവധുവിൻ ചുടുകണ്ണീരുവേണോ
ഭവ്യത്വം പൂണ്ടുനേടാൻ കരുതിയസുഖസൗധത്തിൽ വാർണ്ണീഷടിക്കാൻ
നിർവ്യാജം നിന്നെ വേട്ടാത്തരുണിയെ വെടിയാൻ കാരണം
ചീർത്തുപൊങ്ങും ഗർവ്വോ ദ്രവ്യേച്ഛയോ ചൊല്ലുക
പരവനിതാലംബടത്വപുളപ്പോ ?

കത്തുകിട്ടിയ ഉടനെ മരുമകൻ വീട്ടിലെത്തി ഭാര്യയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. ഫലിതരസം തുളുമ്പുന്ന സംഭാഷണശൈലികൊണ്ട് ഗോവിന്ദൻ നായരുടെ കവിതകളുടെ മറ്റൊരു വിശിഷ്ടത്വം നർമ്മം കലർത്തിയുള്ള സംഭാഷണവും കവിതയിലെ ആകർഷണീയതയും അദ്ദേഹത്തിന് വലിയൊരു സുഹൃദ്സംഘത്തെ തന്നെ നേടികൊടുത്തു. സമകാലീനരായിരുന്ന കവികളും സാഹിത്യകാരന്മാരും വി.കെ.ജിയുമായി നല്ല അടുപ്പത്തിലായിരുന്നു. നർമ്മബോധം കലർത്തിയ അദ്ദേഹത്തിൻറെ കവിതകളിൽ നിന്ന് ചില വരികൾ പരിശോധിക്കാം.

ത്വക് രോഗവ്യഥയാൽ അവിശ്രമചലൻ
പ്രക്ഷീണമെൻ കൈത്തലം
വ്യഗ്രം ദുർഗ്രഹജീവിതാദ്ധ്യയന
കാഠിന്യപ്രഭ്രാന്തം മനം
സ്വർഗ്ഗം തന്നെ തരാൻ ഭവൽകൃപ കനിഞ്ഞാലും
കരം നീട്ടുവാൻ ദുർഗ്ഗേ ദുഷ്കരം
ഉദ്ഗതിയ്ക്ക് ഹൃദയം നില്ക്കുന്നതില്ലൊന്നിലും

ചൊറി ബാധിച്ച് കഷ്ടപ്പെടുന്ന സമയത്തും.

നർമ്മബോധം കൈവിടാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനാരീതി അനന്യസാധാരണം തന്നെ. ഭൗതികജീവിതത്തിന്റെ മാധുര്യം നുകർന്നതോടൊപ്പം ആദ്ധ്യാത്മികതയിലേക്ക് കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തത്ത്വമാണദ്ദേഹം പ്രചരിപ്പിച്ചത്. എല്ലാം കൃഷ്ണമയമാക്കാനദ്ദേഹം ശ്രമം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തോട് അഗമ്യമായ അഭിനിവേശമാണ് വി.കെ.ജി.ക്കുണ്ടായിരുന്നത്.

പദങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലുള്ള ശുഷ്കാന്തിയും ഉചിതപദങ്ങൾ ചെത്തി മിനുക്കി കൂർപ്പിച്ച് ഭംഗി വരുത്തി വേണ്ടവിധം വിളക്കിച്ചേർക്കുന്ന രീതിയാണ് വി.കെ.ഗോവിന്ദൻനായർ സ്വീകരിച്ചത്. ഈ ശൈലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡും ഓടക്കുഴൽ പുരസ്കാരവും നേടാൻ പ്രാപ്തനാക്കി. മലയാള കവിത കലാതത്ത്വത്തിന്റെ ഉള്ളറ തുറന്നുകണ്ടത് വി.കെ.ജി കവിയിലാണെന്ന് തോന്നുന്നു. കവിതയെ അതിന്റെ ശുദ്ധമായ കലാഭംഗിയിൽ എടുത്തുകാട്ടി സാമാന്യജനതയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് പകർന്നുകൊടുത്തതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയരഹസ്യം.

ഭാഷാലാളിത്യവും പ്രത്യേകതയും രചനയിലുടനീളം പരിലസിക്കുന്നതാണ് വി.കെ.ജി കവിതകളുടെ അനുഭവം. സവിശേഷമായ ഒരു രചനാരീതിയിലൂടെ അത്യുത്കൃഷ്ട കവിതകളായി വി.കെജിയുടെ കവിതകൾ ശ്ലാഘിക്കപ്പെടുന്നു. ഭാഷാപരമായ വിജ്ഞാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിലെ വരികളിൽ പ്രകടമാണ്. ഉചിതപദങ്ങൾ ഉചിതസന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാപാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ തെളിവു കൂടിയാണ്.

വി.കെ.ജി തന്റെ കവിതകളിൽ പരാനുഭൂതികളെ സ്വാനുഭൂതികളാക്കി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കവിയുടെ പ്രതിഭയും ശക്തിയും വ്യുൽപത്തിയും അഭ്യാസവും നിപുണതയും ഇവിടെ നിയമങ്ങളായിത്തീരുന്നു. ശബ്ദാഡംബരത്തിലും അലങ്കാരകല്പനകളിലും ശബ്ദസംസ്കാരത്തിലും ഉപരിതലസ്പർശിയായ പ്രമേയസ്വീകരണത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാപാണ്ഡിത്യം ഉപകാരപ്രദമായിട്ടുണ്ട്. ആഴമേറിയ ചിന്ത, സംസ്കാരസുരഭിലമായ ശക്തി, ഭാവരൂപശില്പങ്ങളിൽ സമതുലിതമായ സംവിധാനം , പദങ്ങളെ ധ്യാനാത്മകമായി സന്നിവേശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അനന്യസുലഭമായ ശക്തി, ഉചിതസുന്ദരങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങൾ ഇവയാൽ വി.കെ.ജി കവിതകൾ സമ്പന്നമാണ്.

അർത്ഥഗാംഭീര്യമുള്ള അമൃതനിഷ്യന്ദികളായ പദങ്ങൾ ശബ്ദാർത്ഥാലങ്കാരങ്ങളോട് ഇണങ്ങിയെങ്കിൽ മാത്രമെ കാവ്യസൗന്ദര്യമുണ്ടാകൂ എന്ന് വി.കെ.ജി.ക്കറിയാമായിരുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ തുളുമ്പി നിൽക്കുന്ന വികാരവിചാരങ്ങളെ സൂക്ഷ്മതയോടെ കാവ്യത്തിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും വിജയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഭക്തിയെന്ന വികാരം അനുവാചകരിലേക്ക് സംവേദനം ചെയ്യുകയെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യാവ്യാപാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നു.

ഉപസംഹാരം

വി.കെ.ജി സ്വന്തം കാവ്യാവ്യാപാരത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന ഈ വാക്കുകളോടെ ഈ പ്രഭാഷണം ഉപസംഹരിക്കാം. "കവിതാദേവതയുടെ പള്ളിത്തേരിന്റെ പിന്നാലെ കുറെദൂരം ഓടിനോക്കി. കിതച്ചുതളർന്ന് ഒരടിപോലും മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയാതെ, കടന്നുപോയ പാതയിലെ ഒരു മൈൽകുറ്റിയെ മാർക്കണ്ഡേയൻ ശിവലിംഗത്തെയെന്നപോലെ, കെട്ടിപിടിച്ചു നിൽക്കുകയാണ് ഞാൻ ചെയ്തത് ". ആത്മാർത്ഥതയുടേയും സത്യസന്ധതയുടേയും ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെയും സ്വരമല്ലേ ഇവിടെ നിഴലിക്കുന്നത്. വി.കെ.ജി കവിതകളുടെ പ്രസക്തി ഇന്നും മടങ്ങിയിട്ടില്ല. ഗോവിന്ദൻനായരുടെ കവിതകളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കൈവെച്ചുനോക്കിയാൽ ഈ ആത്മാർത്ഥതാപ്രകടനമിടിക്കുന്നത് ഏത് ഭാവുകനും അനുഭവപ്പെടും. കാവ്യദേവതയുടെ പൂർണ്ണാനുഗ്രഹം നേടിയ കവിശ്വരനാണ് വി.കെ.ജി.